

Cảm mến Trần Anh Kim

VRNs (10-01-2015) – Hà Nội – Vào những ngày đại tướng, Bộ trưởng Quốc phòng Phùng Quang Thanh cầm đầu một đoàn 13 tướng lĩnh sang tận Trung cộng tiếp tục tung hô “4 tốt”, “16 chữ vàng” và xin được “giữ nguyên hiện trạng”, cái hiện trạng mà Trung cộng gói gọn hầu hết Biển Đông của ta vào một đơn vị hành chính đặt tên là Thành phố Tam Sa và ngang nhiên tổ chức tuyến du lịch Hải Nam – Hoàng Sa, cái hiện trạng mà Trung cộng đã thiết lập xong sân bay trên đảo Hoàng Sa và đang tiến tới hoàn thiện sân bay trên đảo Đá Chữ Thập, tạo cơ sở khoanh định độc chiếm vùng trời Trường Sa của ta, cái hiện trạng họ tự tung tự tác săn đuổi tàu cá của ta, đánh đập, bắt bớ ngư phủ ta trong hải phận của ta...; tôi bỗng nhớ những lời sau đây của Trần Anh Kim:

“Tôi là một sĩ quan đã từng chỉ huy chiến đấu đánh quân Trung cộng xâm lược, và tôi có thể nói rằng nếu không có tiêu đoàn của tôi chặn đứng các trung đoàn của địch thì nó đã thực hiện mưu đồ xâm lược của chúng từ lâu rồi.

- Nếu như tôi, tôi thà thân Mỹ. Tôi coi các chiến sĩ VNCH giữ Hoàng sa đều là những anh hùng dân tộc VN cả. Họ anh hùng hơn cả Quân đội Nhân dân VN. Họ đã quyết tử gìn giữ Hoàng sa.

- Cái Đảng CSVN này, cái Nhà Nước VN này nó hèn nhất. Nó bán đảo cho Tàu, nó bán biên giới cho Tàu, nó bán biển cho Tàu. Thế là coi như bán nước rồi.

- Trong lịch sử dân tộc VN, trong các triều đại, chưa có triều đại nào khốn nạn như cái triều đại CSVN. Ngày xưa ông cha ta chưa có bao giờ nhường cho nó một tấc đất.

- Thế mà khi Tàu nó chiếm đảo, chiếm biển như thế Đảng cấm không cho nhân dân, sinh viên biểu tình phản đối, chống Tàu. Đảng lại cho cái lực lượng đàn áp người ta.

- Chúng ta đã và đang hy sinh để phục vụ Đảng mà Đảng đây là cái Đảng phục vụ cho Trung cộng chứ không phải cho Việt Nam.” (Trần Anh Kim trả lời ký giả Hoàng Hà ngày 18-04-2011).

Trần Anh Kim sinh ngày 15 tháng 8 năm 1949 tại xã Vũ Tiến, huyện Vũ Thư, tỉnh Thái Bình. Do ông nội bị quy là Quốc Dân Đảng, bố bị quy là địa chủ nên thuở niên thiếu của ông từng rất cơ cực. Ông kể:

“Ra ngô thì gặp đội, thế là nó quát âm lên: ‘Thằng này cháu nhà Quốc Dân Đảng, con địa chủ, tại sao mày gặp chúng tao mà không chào, mà không quỳ xuống’. Lúc bấy giờ biết đâu được, chỉ khóc thôi. Tôi khóc và bắt đầu quỳ xuống, nó bảo từ nay trở đi mày gặp chúng tao mà phải quỳ xuống, mày lạy các ông đội, xin phép các ông đội, xin phép các ông cốt cán để tôi mang cơm cho ông tôi, cho bố tôi, thế thì chúng tao cho đi.

Thế thì cuối cùng từ đây thì cứ quen như vậy. Cứ ra ngô gặp người ta là phải quỳ xuống, xong lại xin phép các ông cốt cán để tôi mang cơm cho ông tôi, cho bố tôi. Gọi là cơm nhưng có cơm đâu, chủ yếu là khoai thôi. Năm cơm mang xuống thì thế này. Người ta dùng ngay cái trét xúc cứt đây ông ạ, xúc phân gà, nó xấn vào chén cơm. Tôi cũng chẳng biết gì cả, tôi chỉ biết người ta làm như vậy thôi. Nhưng ông tôi thì rất hăng. Ông tôi bảo tại sao lại phải làm như vậy thì nó bảo là phải kiểm tra xem bọn địa chủ nó có tiếp tế cho nhau không, nó có thông tin cho nhau không, cho nên phải kiểm tra.

Có hôm thì họ làm như vậy, có hôm thì không có trét, nó rút ngay cái cọc ở chuồng lợn bên cạnh con trâu, thế thì họ chọc vào cơm, chọc luôn vào khoai, bảo chúng tao phải kiểm tra. Năm đó thì có gì đâu, có cái gạo dừ thôi mà. Cái gạo dừ treo hai cái dây lưng là lưng lẳng đem nước vô cho ông, nó đổ đi một nửa xong nó đá vào đây. Tôi cũng chẳng biết gì, chỉ biết như thế thôi. Nhưng ông tôi quát rầm lên thì nó bảo rằng cho chúng mày uống để mà sáng mắt ra, cho chúng mày hết tư tưởng bóc lột, hết tư tưởng ức hiếp nhân dân. Nó cứ chửi ông tôi như thế, tôi cũng chỉ biết khóc, chẳng biết làm thế nào cả. Minh chỉ mang đi cho ông, mang đến chỗ thì lại về thôi”.

Đây là năm ông 10 tuổi. Khi lớn lên, nghe chính bố ông, vì bị tuyên truyền lừa bịp vẫn động viên: “Thôi con ạ, bác Hồ đã nhận sai rồi, đã sửa sai rồi, nhà ta vẫn là nhà cách mạng...”(!), thế là ông lại hăm hở xung phong lên tuyên đầu. Sau khi đánh 8 trận ở phía Nam, ông được điều động tham gia chỉ huy mặt trận Chống Tàu ở phía Bắc tại các đơn vị thuộc Sư đoàn 3, Quân khu I và Sư đoàn 3, Quân khu V.

Tháng 4 năm 1988, ông được chuyển công tác về Ban Quân sự thị xã Thái Bình (nay là Thành phố Thái Bình), với cương vị Phó Chính ủy Ban Quân sự Thái Bình.

Những năm tháng ở chiến trường, trong mịt mù khói lửa, chỉ địch ta đối diện với cái sống cái chết. Về với đời thường, quay cuồng trong một nền hành chính nhệch nhào, một trường pháp lý mập mờ trắng đen, một xã hội đầy bất công, giả dối với nhan nhản kẻ quyền thế áp bức bóc lột nhân dân tàn tệ hơn thời thuộc Pháp... ông mới thấm thía câu thơ Bùi Minh Quốc:

*“Cay đắng thay
Mía mai thay
Trọn tuổi xuân ta hiến dâng cuồng nhiệt
Lại đúc nên chính cỗ máy này”.*

Ông đau đớn than thở khi trả lời phỏng vấn Đài RFA:

“Cho đến giờ phút này tôi nhận đầy đủ chân tướng của đảng CSVN rồi. Cho nên tôi quyết định nói cho dân tộc của tôi, nhân dân của tôi rằng tôi nhận rõ chân tướng này. Để người ta cảnh giác và đừng bị lừa như tôi nữa. Gia đình tôi đã bị lừa tới 3 đời rồi, chứ không phải 1 đời đâu anh ạ.

... Thiên hạ đã biết Đảng CSVN là do CS Tàu nó đẻ ra để phục vụ nó trong cuộc xâm lăng Đông Dương ba phần tư thế kỷ nay. Thế mà quân đội nhân dân đã bị chúng bưng bít cho đến hôm nay, chỉ một số nhỏ mới biết.

Ba triệu bộ đội sanh Bắc tử Nam như những con thiêu thân. Máy chục ngàn bộ đội bị nướng bên Kampuchia, máy chục ngàn bộ đội bị nướng ở biên giới Việt-Tàu cũng chỉ là để bảo vệ cái Đảng do Tàu nó đẻ ra. Để giờ này chúng đem đất nước chúng dâng cho Tàu. Đau lắm chứ! Nhục lắm chứ!”

Ông tuyên thệ: *“31 năm qua tôi (và cả triệu binh sĩ cộng sản khác nữa) đã bị lừa, đã nhận diện bản chất thối nát của chế độ này. Họ luôn luôn nói một đường, làm một nẻo, hoàn toàn mỉ dân. Do đó tôi phải đấu tranh cho quyền lợi của dân tộc, trong đó có tôi. Đảng Cộng Sản đã phản lại dân tộc, phản lại Tổ quốc!”.*

Trong thời gian từ 1995 đến 2005, Trần Anh Kim tích cực tham gia các nhóm, đoàn dân oan kéo lên huyện, lên tỉnh, về Thủ đô khiếu kiện. Ông cũng là một trong những người tích cực vận động thành lập các “Hội chống tham nhũng”, “Hội dân oan”, “Khối 8406”. Tháng 6 năm 2006, ông gia nhập Đảng Dân chủ Việt Nam và được giao nhiệm vụ phụ trách phong trào của tổ chức này ở Thái Bình. Ngày 10 tháng 9 năm 2007 ông trở thành Ủy viên trung ương đảng Dân chủ Việt Nam. Ngày 13 tháng 6 năm 2009, ông nhận lãnh trách nhiệm Phó tổng thư ký của Đảng này. Ông chuẩn bị trưng biển công khai Văn phòng tại nhà riêng ở thành phố Thái Bình, tuy nhiên bị chính quyền ngăn chặn.

Trong một bài viết mang tiêu đề **“Phải xố”** Trần Anh Kim tha thiết kêu gọi:

“Chúng ta những chiến sĩ Dân Chủ, những thành viên trong khối 8406, những người thực sự yêu nước, thương nòi... (kể cả trong và ngoài nước) phải tiếp tục vào cuộc mạnh mẽ hơn nữa làm cho liều thuốc Dân Chủ Hóa Đất Nước thực sự có hiệu lực. Phải tẩy bằng sạch loài giun, sán đầu đen để cứu Tổ quốc thoát căn bệnh hiểm nghèo. Tẩy xong, nhân dân tập trung bồi bổ, tĩnh dưỡng... Tổ quốc khỏe mạnh sẽ phấn đấu cùng bạn bè hòa nhịp chung với phong trào tiến bộ của các nước tiên tiến trên thế giới.

Loài giun, sán đầu đen chính là tập đoàn giặc nội xâm đã và đang cấu kết chặt chẽ với nhau phá hoại đất nước. Trách nhiệm của chúng ta (những chiến sĩ dân chủ, những thành viên trong khối 8406, những người thực sự yêu nước, thương nòi... cả trong và ngoài nước.) phải cùng nhau đoàn kết tạo thành liều thuốc hữu hiệu, quyết tẩy bằng sạch loài

giun, sán đầu đen cứu Tổ quốc Việt Nam đang có nguy cơ khủng hoảng trầm trọng trên mọi lĩnh vực và vẫn nằm trong tình trạng tụt hậu thảm thương!”.

Báo chí của Đảng vạch tội ông như sau:

“Trần Anh Kim đã nhiều lần phát tán tài liệu có nội dung chống Nhà nước CHXHCN Việt Nam lên mạng Internet; trả lời phỏng vấn đài, báo phản động bên ngoài, như: RFA ở Mỹ, “Vietnam Sydney Radio” ở Australia, “Radio Chân trời mới”...; đại diện “Phong trào dân chủ Việt Nam” ký tên vào “Thỉnh nguyện thư” gửi Tổng Thư ký Liên Hiệp Quốc Kofi Annan đòi đa nguyên, đa đảng, đòi lật đổ chế độ chính trị ở Việt Nam; tích cực vận động người dân ở Thái Bình ký tên ủng hộ “Tuyên ngôn tự do dân chủ, nhân quyền cho Việt Nam 2006” vào ngày 6-6-2006; tham gia cuộc tụ họp của số chống đối cực đoan trong nước do Hoàng Minh Chính, Trần Khuê, Nguyễn Thanh Giang... và các đối tượng phản động người Việt ở Mỹ, Canada do Nguyễn Sỹ Bình, Nguyễn Xuân Ngãi là “đảng trưởng”, “đảng phó” cái gọi là “đảng Nhân dân hành động”.

Từ đầu năm 2005 đến 2009, Trần Anh Kim đã nhiều lần về Hà Nội tụ họp với số đối tượng chống đối cực đoan để thống nhất hoạt động tuyên truyền chống phá Nhà nước CHXHCN Việt Nam. Chỉ riêng từ đầu năm 2009 đến nay, Kim đã nhiều lần về Hà Nội tụ họp với số đối tượng chống đối cực đoan, như: Nguyễn Thanh Giang, Trần Khải Thanh Thủy, Nguyễn Vũ Bình và một số đối tượng cực đoan chống đối khác ở Hà Nội nhằm củng cố “phong trào dân chủ”; củng cố tờ báo phản động “Tô Quốc” do Nguyễn Gia Kiểng – cầm đầu tổ chức “Tập hợp dân chủ đa nguyên” ở Pháp móc nối, cấu kết với Nguyễn Thanh Giang ở trong nước lập ra nhằm tán phát tài liệu tuyên truyền chống phá Nhà nước CHXHCN Việt Nam... Riêng chuyến đi Hà Nội cuối tháng 5/2009, Trần Anh Kim đã tán phát một số tài liệu phản động, như: “Lời kêu gọi tẩy chay...”, “Sự thật chân lý là sức mạnh”...”

Ngày 28 tháng 12 năm 2009, ông bị đưa ra xử tại tòa án tỉnh Thái Bình. Bản cáo trạng, quy cho ông đã soạn thảo, phát tán trên mạng 85 bài viết có nội dung chống chính quyền Việt Nam. Phạm tội “hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân” theo quy định tại khoản 1 điều 79 của Bộ luật hình sự. Hội đồng xét xử đã tuyên phạt Trần Anh Kim 5 năm 6 tháng tù giam và phạt quản chế 3 năm tại địa phương.

Tuy nhiên, ngay sau phiên tòa bà Nguyễn thị Thơm đã dũng dạc tuyên bố trên Đài Tiếng Nói Hoa Kỳ VOA:

“Là vợ anh Kim, tôi cực lực phản bác và bác bỏ bản án ngày hôm nay. Bản án này vô lý, quá nặng nề. Họ áp đặt bản án này để che đậy việc bắt bớ, giam cầm anh Kim để bịt đi tiếng nói của anh, tiếng nói làm thức tỉnh lòng người, là động lực cho bao trái tim yêu nước. Đây là tiếng nói toàn là sự thật mà anh ấy đã bày tỏ, chứ không vi phạm một điều nào, khoản nào, và rất phù hợp với bản nhân quyền mà Việt Nam đã ký kết với quốc tế.

Anh Kim nói rằng anh ấy đánh giặc nội xâm là những quan tham nhũng, tham ô, phá hoại thành quả của đất nước. Đó là anh ấy có công chứ không phải có tội”.

Cảm mến Trần Anh Kim, trân quý Trần Anh Kim, ông đã cùng Trần Độ, Phạm Quế Dương, Vũ Cao Quận, Trần Đại Sơn, Phạm Đình Trọng... chung tay giương cao ngọn đuốc soi đường cho đất nước vượt thoát đêm dày u tối tiến lên trong tiến trình dân chủ hóa.

Nguyễn Thanh Giang

Mobi: 0984 724 165

Nguồn: Internet E-mail by Vũ Văn Chương chuyển

*Đăng ngày Thứ Hai, January 12, 2015
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*